

Yol Arkadaşı

Metin Özarıslan'a

Senin kalbin sade senin mi sandın
Asya'dan emanet bir incidir o
Damarında deli taylar dolaşmaz
Göğsün kalkan değil sert rüzgârlara
Arada bir durup yokla ruhunu
Yatağından çıkan bir ırmak olma

Aklından geçeni dinlemek için
Gözlerini kapat bak uzaklara
Tortum Şelalesi sende çağlasın
Kavursun bir türkü dudaklarını
Hüma kuşu yükseklerden seslensin
Varsın gözlerinde tütsün Erzurum

Altmış yıldır bir hoş seda uğruna
Kırılmadık tel kalmadı sazında
Sesinin yangını beni yakıyor
Dilinin altında kazan kaynıyor
Yüzüne sancının şavkı vuruyor
Kaşık çalışırsun kendi kendine

Bir ağacın gölgesine oturdun
Hatıralar kanatlanıp uçtular
Uyudun uyandın serinlik çöktü
Daha yolun başındayız dadaşım
Kalbini kalbime yasla da yürü
İkide bir dönüp bakma gölgene

28.07.2022

Yoldayız Hâlâ

Tayyib Atmaca'ya

Bütün kalpler şahsi değil dediler
Her insan insana kalbinden bağlı
Gönül usun kıyısında gezinir
Saçların kırları karışır yele
Hangi yola girsen koşarsın kesin
Ağırdan al nefeslen dur az hele

Hem dinle kendini hem sesin duyur
Gönlünün gözüyle gördüğün her şey
Nurhak dağlarında menekşedir mor
Elbistan düzünde süzülen t/ayı
Görestüğün anda burnun sızlıyor
Kızlar giderler mi Maraş'a dayı

Gezdiğin yollara sinmiş avazın
Uğuldayan kışlar yazın mutedil
Bir serinlik yayar sakın ahvalin
Neler vardır derinlerde bilinmez
En keskin havada meltemdir sanki
İlgıt ılgıt akar bakışlarından

Ne zaman keşişti yollar nerede
Hayal meyal bile değil yaşanan
İlk selamlaşmamız evvelki gündü
Ne tez şafak attı şark cephesinde
Muhabbet daraldı dar zamanlarda
Ne gam gönül mekânımız genişken...

28.11.2022

